

פרשת ויגש

"והק' ל' נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף, וייטב הדבר בעיניי פרעה ובעיני עבדיו" (מ"ה, ט"ז).

מה טוב מצאו פרעה ועבדיו בשומעם זאת?..

הרמב"ן - ..כי היה להם לחרפה שימשול בהם איש נוכרי - עבד מבית אסורים יצא למלוך, ועתה בבוא אליו אחים נכבדים ונודע כי הוא הגון להתיצב לפני מלכים, ישמחו כולם בדבר.

כלומר, עתה נודע ברבים כי אין הוא אסופי מן השוק, אלא בן למשפחה מכובדת ונישאת מן העם ודבר זה נקלט ונשמע טוב בעיני מצרים.

(מתוך "שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע" - ישעיהו לייבוביץ')

פרשת שבוע - פרופ' נחם אילן

שבת ויגש		יחול	
הדלקת נרות	16:24	זמן תפילין /טלית	05:44←05:47
מנחה	14:00	שחרית	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45		
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:11←09:14
קידוש	11:30		
מנחה 12:30 13:30	16:24	מנחה א' (בחז"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	16:35
לימוד "דור לדור"	16:50	שקיעה	16:45←16:49
צאת השבת	17:22	ערבית	20:10

שבת
שלום

מדוע מושיב פרעה את בני יעקב בארץ מצרים?

בני יעקב מוכרים לנו מהפרשות הקודמות כרועי צאן (בראשית ל"ז, י"ב: "וַיִּלְכְּדוּ אֶחָיו לְרֵעוֹת אֶת-צֹאן אֲבִיהֶם בְּשָׂכָם."), ואילו העיסוק החקלאי העיקרי במצרים הוא חקלאות שלחין (דברים י"א, י': "אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת-זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרִגְלֶךָ כְּגֹן הַיָּרְק.").

כאשר יורדים בני יעקב למצרים הם אינם באים להשתקע בה אלא לגור בה לתקופה קצרה, "כִּי-אֵין מְרֻעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעַבְדֶיךָ", ולמעשה מחפשים מקום לרעות בו את צאנם עד שיעבור הרעב בארץ כנען.

מסיבה זו מושיב פרעה את בני יעקב בארץ גשן, הנמצאת לפי מקורות עתיקים ממזרח לדלתת הנילוס, במקום שיש בו מספיק מים לשדות מרעה ולא דווקא לחקלאות שלחין האופיינית למצרים, שם יוכלו בני יעקב להמשיך במלאכתם כרועי צאן ובקר.

סיבה נוספת בגללה מושיב פרעה את בני יעקב בארץ גשן, ולא בתוך ארץ מצרים ממש, היא "כִּי-תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל-רְעֵה צֹאן". כלומר, המצרים מתעבים את רועי הצאן משום שהבהמות נתפסות בקרב המצרים כדמות אל.

ההפרדה הנעשית בין בני יעקב לבין תושבי ארץ מצרים נובעת מלכתחילה כדי למצוא לבני יעקב מקום המתאים לעיסוקם החקלאי המסורתי של רעיית צאן, אך בפועל גם כדי למנוע חיכוכים על רקע אמונה.

מעניין לראות כי לאורך סיפורי המקרא השונים ארץ כנען נבדלת מארץ מצרים על רקע חקלאי ואמוני כאחד, והדגש ניתן לכך בדברים י"א, התניית הגשם בקיום מצוות.

שנוכח להמשך חורף גשום,

צפרה אולדברג

עשרה בטבת

ביום חמישי צום עשרה בטבת נקיים תפילת מנחה קהילתית בשעה 16:20

(אנחנו מבקשים, מכל מנייני השדה להתאחד למניין זה)

לאחר התפילה שיעור מפי הרב ארי בענייני דיומא.

17:05 תפילת ערבית

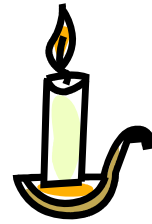
17:12 סיום הצום

בשם ו' דת - בנ' ד'ל'l

חודש טבת

"אלה אזכרה.."

(תשמ"ו)	ה' בטבת - יום פטירתו של יהודה אלפרשטיין ז"ל (אביה של ריבה זהר)
(תשס"ג)	ו' בטבת - יום פטירתה של חברתנו שרה לוי ז"ל
(תשס"ו)	ח' בטבת - יום פטירתו של חברנו מיכה רוזנטלר ז"ל
(תשס"ז)	ט' בטבת - יום פטירתו של חברנו שמעון אש ז"ל
(תשע"ג)	י"ג בטבת - יום פטירתו של חברנו אבשלום זיוון ז"ל
(תש"ע)	י"ז בטבת - יום פטירתו של חברנו מרדכי תמיר ז"ל
(תשע"ג)	י"ז בטבת - יום פטירתו של חברנו שלמה פריימן (פיפקה) ז"ל
(תש"מ)	י"ח בטבת - יום פטירתה של חברתנו רות שלמון ז"ל
(תשע"ב)	כ"ג בטבת - יום פטירתו של חברנו יהודה רוזמן ז"ל
(תשס"ח)	כ"ה בטבת - יום פטירתו של בננו איציק אפלבום ז"ל
(תשס"ד)	כ"ז בטבת - יום פטירתו של חברנו רפאל (רלי) סימון ז"ל
(תשע"ג)	כ"ז בטבת - יום פטירתו של שמחה לוי ז"ל

צפוי יצורי השבת

השבת מתארח אצלנו מיודענו פרופ' נחם אילן.

ביקשנו שיקדיש את שיעוריו למחקריו המרתקים בנושאים הקשורים לעדות ישראל, לקראת שבת קהילתית בנושא **תפוצות עמנו**, המתוכננת, אי"ה, לשבת פרשת שמות (במקום התכנון המקורי לפרשת יו"ח, עליו דיווחנו בשבוע שעבר).

נושא השיחה בליל שבת, לאחר התפילה, יהיה: **'להתיר בשופי ללמד לבני ישראל קשת וטכסיסי מלחמה' - על עמדתו הציונית של הרב שלמה מלכה, הרב הראשי הראשון של יהודי סודאן.**
 ושיעור פרשת שבוע לפרשת 'ויגש' - מפניני 'צורר המור' לרבי אברהם סבע, המגורש בשני גירושים.

הציבור מוזמן בשמחה!

וצאת דת וצוות שמיטה קהילתית

במהלך ימי החנוכה - הוצב בכניסה לחדר האוכל 'מיצג תעודות הוקרה' לכל אלו שתמכו, עזרו ועודדו את רוחנו במבצע 'צוק איתן', תחת הכותרת: "להאיר את הטוב ולהכיר טובה!". רבים וטובים נרתמו למשימות כך שהגענו לארבעים וארבע תעודות הוקרה, לגמרי במקרה.. כמניין סך הנרות אותם אנו מדליקים בחנוכה. נציין שלאחר החג יוצגו עוד כמה תעודות שהפקתן התעכבה.

בליל שבת - העלה הרב ארי דילמה הלכתית: כיצד יקיימו אדם או משפחה את מצוות 'הדלקת נר חנוכה' אם הם נמצאים ב'מצב טיסה' במשך כל פרק הזמן המותר בהדלקת נרות? חלק מהפתרון ההלכתי נעוץ במצווה: "נר איש וביתו" ובמשמעות הכפולה המיוחסת למילה 'ביתו': משפחתו, או מקום מגוריו. אם כן בשעה שנמצא האדם בטיסה ידליקו 'בני ביתו' - משפחתו, גם בעבורו ובכך יצא חובת המצווה. ואם כל בני המשפחה באותה הטיסה, ידליקו אחרים את הנרות במקום מגוריהם - 'ביתם', וייצאו בכך שמבינם מתפרסם הנס. מנקודה זו המראנו לדיון בנושאי פרסום ורייטינג ובמיוחד בתקופת הבחירות. מסתבר שחז"ל נקטו בשיטה הפרסומית היעילה ביותר שניתן (גם כיום..) להעלות על הדעת. במקום לפרסם להמונים, הם הורו לפרסם באמצעות ההמונים..

בשבת - לאחר התפילה, עסקה גילי זיוון בשיעורה "גלגולו של חג.." במהותו של חג החנוכה על פני התקופות השונות. יש שדאגו להדגיש את הניצחון הצבאי ויש את הפן האמוני - דתי. לא בכדי, מתמקדים חכמים ב'מסכת שבת' בנס פך השמן כסיבה האמיתית לחג ומצניעים את הניצחון הצבאי. מסתבר שהניצחון הגדול והפריחה שבאה בעקבותיו לא שרדו לאורך זמן. שושלת החשמונאים הסתיימה בסכסוך אחים, אבדן העצמאות ולבסוף כעבור מאה ושלושים שנה, נכחדה במרחץ הדמים בתקופתו של הורדוס. אלפיים שנה מאוחר יותר, האתוס הציוני הוא שהשתמש בסיפור 'גבורת המכבים' ורתם אותן למטרותיו, תוך עקירת המימד הדתי-ניסי: "נס לא קרה לנו פך שמן לא מצאנו..".

ביום ראשון - נר ששי של חנוכה, ארגנה לנו וועדת תרבות בחדר האוכל - 'בית קפה מוזיקאלי'. התענגנו על קפה מובחר ממכונה של ממש, מעוגות ביתיות מושקעות - מאפה ידיהן של חברות הקהילה, ומצמד וירטואוזים בשם אורי (יורי?) ויולי, האחד נושף בכלי עץ ומתכת, והשני תופש בכינור. במהלך ההופעה דילגו השניים בין סוגי המוזיקה - צוענית, קלאסית, יהודית.. ומקורותיה על פני הגלובוס - דרום/צפון אמריקה, איטליה, בלקן, רוסיה.. ובכך כיסו כמעט לגמרי את טעמו של הקהל כשבכל פעם מגזר אחר מפזם בקול גדול את הלהיטים הלוקחים מארץ מוכרת. אלא מאי? לערב המוצלח שהותאם לכלל הציבור ואף זכה לשבחים, הגיע קהל מצומצם. שוב נוכחנו בסוד כוחם של ה'מעטים' בחנוכה..

ביום שלישי - נר שמיני של חנוכה, לאחר ההדלקה הקהילתית בבית הכנסת, התקיים יריד הצדקה המסורתי במתחם חדר האוכל מטעמה של ועדת חינוך וביניצוחה של רעות הימן. התרומות שנאספו יועדו לעמותת "מקום לכולם" בה משרתים בני/ות שירות לאומי בעלי צרכים מיוחדים שמטרתם לעמוד מול הציבור ולהעלות את המודעות לנגישות וקבלת השונה. העציצים שנמכרו היו מפרי עמלם של חניכי מעון "בית דוד" (שם מתגוררת פנינה גינזברג) וההכנסות היו עבורם. בנוסף הוצגו ביריד מגוון חפצים "יד ראשונה/שנייה", מאפים, תכשיטים, מזון מהיר (פנקייק, סלטים, סנדוויצ'ים), מזון איטי (קוסקוס, קציצות..), פינות יצירה לילדים, קיפול בבלונים, פינת איפור, עיצוב שיער ואפילו.. טיפוח לציפורניים.

מנציחה למצוא האחרונה מהתרי"ג

תופעה מוכרת בהתנהלות הנאצית הייתה השימוש במספרים, תאריכים וסמלים יהודיים כדי להוסיף השפלה על השפלה לקורבנותיהם. כמה דוגמאות - ליל הבדולח היה ב 9 לחודש לפני האחרון (נובמבר) 1938, תאריך לא מקרי המתכתב עם תשעה באב החודש לפני האחרון בתאריך העברי; בטרבלינקה היו שנים עשר תאי גז, כנגד שנים עשר שבטי ישראל; ידועים גם פשעי איסוף היהודים ברומה ובטריאסט שהתרחשו בשבת בסוכות וביום כיפור ועוד. יש להניח שתרי"ג המצוות לא נעלמו מעיניהם של הרוצחים והם מצאו את הדרך "להשתמש" בחוט השדרה המסמל את היהדות, כדי להפוך את המצוות והחיים המקרינים מהן, למוות. זאת ועוד מספר ג'ק גרפיין, מהקרפטים הצפוניים ועתה תושב ארה"ב, איש ידוע מאד בעולם הקולנוע.

ג'ק נשלח עם כל משפחתו – אביו, אמו ואחותו לאושוויץ בירקנאו, הוא היה בן 13 אבל כשעמד לפני הרוצח מנגלה הוא הצהיר שהוא בן 16 כדי לחמוק מתאי הגזים.

בספטמבר 1943 הרייך תכנן את פרויקט רייז שם קוד של תכנית בנייה כדי להקים את המטה של הפיהרר ושל יחידות צבאיות ותעשייתיות במעבה האדמה. כל אלה חוברו על ידי רחובות, מסילות רכבת, אספקת מים, חשמל וקווי טלפון. המיקום של הפרויקט היה תחת שרשרת ההרים גורי סובי בשלזיה תחתית. בנובמבר 1943 נפתחו מחנות לעבודת כפייה, כדי לספק כוח אדם לפרויקט. 13,000 שבויי מלחמה משלל ארצות ובעיקר יהודים מאושוויץ הועסקו בעבודת פרך זו. 5000 מהם מתו במשך העבודה כתוצאה מתת תזונה, התעללות, תאונות וחולשה.

מחנה מרצבכטאל הוקם באוקטובר 1944 הוא היה אחד מתת המחנות של מחנות עבודת הכפייה רייז, היו שם 1200 יהודים רובם מהונגריה ופולין ביניהם יותר ממחצית מתחת לגיל 16 ביניהם ג'ק גרפיין (אז נקרא יעקב) שחי עם מאות צעירים יהודים ששועבדו לעבודת הפרך (השומרים הגרמנים הפרידו בין ה"כאילו" דתיים וה"כאילו" ציונים); לקראת סוף 1944 חבר חרדי בן גילו יצר מנגינה למילים ביידיש "זי יז מייך הערץ" (את היא לבי); אחרי כמה שבועות השומרים תכננו להעלות 613 נערים על משאיות בתירוץ שהם עוברים לבריטניה במסגרת החלפת שבויים. הנערים היהודים הכירו היטב מספרים ויכלו בקלות לחוש מה שעתיד לקרות בקרוב, מדוע הבריטים ירצו בדיוק 613 יהודים, כמניין המצוות, כדי להמיר אותם בשבויים? בסופו של דבר השומרים סגרו על 612. תוך העמסת הנערים על המשאיות התברר שישנם 615 במקום 612 ולכן הורו השומרים לשלושה "להתנדב" לרדת; גרפיין היסס בסוף הרים יד, ירד והצטרף לשניים שירדו לפניו.

המציאות הייתה טראגית כצפוי; הנערים שעל המשאיות הועברו לבירקנאו ישר לתאי הגזים כולל הנער שהמציא את הלחן. גרפיין ניצל בהיותו ה 613, כל משפחתו נספתה באושוויץ. בתחילת 1945 הועבר גרפיין עם עוד אסירים לברגן בלזן ושם שוחררו באפריל על ידי הצבא הבריטי. אחרי המלחמה כשהוא על כיסא גלגלים הועבר ג'ק למאלמו שבשוודיה, תוך זמן קצר רגליו התחזקו ושבו לתפקד. 1946 הוא עבר לארה"ב שם השתלט על השפה האנגלית וקיבל מלגה ללימודי משחק וקולנוע אצל לי שטרסברג ואירוויין פסקאטור. הוא הפך לאגדת קולנוע אבל הרגיש שעליו לשחרר לעולם את הלחן של חברו. הוא פנה לפרנציסקו לוטורו הידוע כאוסף לחנים ממחנות ההשמדה. לוטורו התייצב עם דף לתווים ושמע איך הלחן עם מילות היידיש זורם מגרונו של גרפיין וכתב אותו כדי לשמרו. הוא התרגש לשמע הסיפור ואמר לו "ג'ק אתה המצווה האחרונה", ואכן כיהודים הבנו שזאת אכן המצווה ה 613 הכתובה לפני שירת האיזינו "שימה בפיהם" (דברים ל"א, י"ט).

(עובד, נערך ותורגם מתוך מאמר של פרנציסקו לוטורו משְׁבִי ישראל בדרום איטליה.)

הרהורים על האורים

חלפו חמש שנים, מאז שינינו את אורחות חיינו, ובסה"כ התחושה שלנו היא שהתהליך הלא פשוט הזה, מוטמע אצל החברים, ובנוסף גם מתחיל לשאת פירות, בתחום הצמיחה הדמוגרפית, שהיה מטרה עיקרית לשינוי אורחות חיינו.

אחד מהמאפיינים העיקריים של השינוי באורחות החיים הוא, היפוך במדרג החשיבות ביחסים שבין הקיבוץ/הארגון, לבין החברה/ בית האב. כולנו גדלנו על כך שהארגון קודם לפרט, ואילו בשינוי אורחות החיים שמנו את הפרט, חייו, תחומי העיסוק שלו, ודאגתו למשפחה לפני הקיבוץ. גם היום אנחנו חושבים שנכון היה לנהוג כך, אלא שמתברר (ולכך אולי לא היינו ערים מספיק?) שיש לתפיסת החיים הזו, השפעה על כל מרקם החיים שלנו, בתחומים רבים ושונים. אם עלי להגדיר את מהות ההשפעה על חיי הקיבוץ, אני חושב שנכון יהיה לומר שהעמדת התא המשפחתי לפני הארגון, יצרו מערך אחר לחלוטין של קשרי גומלין בין החברים לקיבוץ ומוסדותיו, ואנחנו נתקלים בכך באופן שוטף ובתחומים שונים.

דוגמאות:

- מעמדה של אסיפת החברים - מספר החברים שמופיע לאסיפה נמצא בירידה מתמדת, וממילא ההחלטות המתקבלות בה, אינן מייצגות כראוי את כל החברים. דור צעיר וחדש מגיע פחות לאספות, הדנות בנושאים כלליים וציבוריים, והנוכחות היא בהתאם לנושא ולאינטרס. כמו כן נשמעות טענות על כך, שהמוסדות מביאים לדיון נושאים מבושלים שלא מאפשרים דיון ראוי ופתוח.
 - שיתוף פעולה - אנחנו נתקלים בשיתוף פעולה הולך ויורד מצד ציבור החברים, באותם מקרים שבהם נדרשת הצבעה בקלפי, כמו למשל בעת קבלת חברים. עד למצב שקשה לנו מאד להגיע לאחוזי ההצבעה הנדרשים.
 - יותר חברים וחברות עובדים בחוץ, ויש קושי הולך וגובר, לשלב אותם בהובלת הארגון (בעלי תפקידים ומרכזי ועדות).
 - דור חדש של חברים מתקבל, וימשיך אי"ה להתקבל, אבל מאידך תפקידים בעיקר בתחום המשקי (ולא רק) תפוסים על ידי מנהלים וותיקים וטובים, מבלי שיש לנו מנגנון מוסדר, של מכרזים לתפקידים אלו, על מנת לאפשר רענון והתחדשות.
 - מערכות שירות קיבוציות, כבר לא נתפסות כחלופה המיטבית לחברים, ואזי לא ברור האם מערכות כמו חשמליה, נגריה, אינסטלציה ועוד, ראוי שתשארנה כפי שהן?
 - נדמה כי הפער, בין האוכלוסיות השונות (בעיקר תוצאה של גיל ועוד) בתחומים החשובים לחברים הולך וגדל, וקשה יותר למצוא מכנה משותף בין הקבוצות השונות.
- המציאות המתוארת לעיל, מחייבת אותנו לעשייה, ולכן המזכירות קיימה דיון ראשון, של חשיבה בשאלה, מה ואיך נכון לעשות, כדי להציע תשובה ראויה למציאות המתוארת כאן, בהנחה שהיא נכונה.

אשמח מאד אם אנשים שונים, יעלו את דעתם על הכתב במסגרת העלון, וגם בשיחה עם חברי המזכירות, על מנת שנוכל להתחיל להניע טיפול מסודר בשאלות הכבדות, שכמובן ייעשה בשיתוף מלא עם הציבור.

בוקי ברט

הערת עורך: הגענו לנקודה האמיתית לשמה נועד העלון. המאמר לעיל, שם את הדברים המהותיים לכולנו על השולחן, ומהווה פתח לדיון חשוב אותו כדאי לנהל כאן!

אשמח לתגובות מכל שכבות הציבור, אותן אפרסם בעלוני הבאים.

מהנצפה במשפחתון

גם אנו חזרנו מחופשת חנוכה לשגרת החורף וזו הזדמנות לסכם שליש שנה, שהתחילה ב"ה בטוב ובנעימים. אנו שמחים לראות את השילוב המבורך של הילדים בהווי הקהילתי והקיבוצי ובטוחים ששני הצדדים יוצאים נשכרים. ניתן לראות זאת בקבלת שבת הקהילתית שהיתה בפתיחת השנה, בשמחת תורה, מרוץ סעד וכמובן בפעילות בבני עקיבא ובשיאה בשבת הארגון.

ילדי המשפחתון עשו קבלת פנים חמה לשכנים החדשים מגרעין צבר. מלבד הקשר היומיומי עשינו ביחד ערב "מאסטר שף" בו היכרנו אחד את השני והכנו יחד מטעמים לארוחה חגיגית.

השנה אנו זוכים להתחדשות בכמה מישורים. המשפחתון רוחט מחדש בחדרי הילדים ובסלון, ובנוסף הוחלפה התאורה בכל המבנה. התחדשות זו מעניקה תחושת בית חם ונעים. תודות רבות לעמותת "חזון לישראל" שתמכו וסייעו לאורך כל התהליך. בחנוכה הילדים קיבלו מתנות חנוכה - אופניים חדשים שהוענקו להם בהפתעה מרגשת ומשמחת! האופניים הקודמים היו ישנים ודרשו תחזוקה יקרה ואנו שמחים שהתאפשר לנו לרכוש אופניים איכותיות עבור ילדינו.

לפני כחודש הצטרפה אלינו אבישג הלומדת בכיתה ה' בבי"ס דעת. בתקופה הקרובה עתידים להצטרף אלינו ילדים נוספים.

בנר שלישי חגגנו יחד מסיבת חנוכה עם הורי הילדים והמשפחות המארחות בחידון אינטרנטי שעסק בהווי המשפחתון. זו הזדמנות להגיד תודה ליונה רוזנטלר שכיבדה אותנו בנוכחותה ולמשפחות המארחות על החום והאהבה שהן מעניקות ללא הרף כל השנה.

ורב ואלאף אס - הורי המשפחתון

מהנצחה מ"א"ד

זמן רב לא דיווחנו בעלון על הנעשה בתחום הצמיחה הדמוגרפית בסעד, ואכן הגיע הזמן...

ראשית נציין שגילי נכנסה במלוא המרץ לריכוז ועדת קליטה, במקום מיכל אחיטוב (שסיימה אחרי שנים עמוסות עבודה, ב"ה, ונודה לה כולנו על כך). גילי מקדישה לקליטה "על הנייר" יומיים, ובפועל יותר מכך. ואכן העבודה רבה רבה.

קבלה לחברות - כזכור התקבלו לחברות 12 משפחות חברים ממש לפני צוק איתן, ו-6 משפחות חברים לאחריו. בנוסף צפויות להתקבל עוד כ-6-7 משפחות במהלך שלושת החודשים הקרובים. במילים אחרות, מספר החברים בסעד גדל בתוך פחות משנה בקרוב ל-50 חברים חדשים. אין ספק שזהו מהלך דרמטי, שכמותו אינו זכור גם לזקני סעד.... אמנם נכון הוא שמשפחות אלה, ברובן, כבר מתגוררות בסעד בין 3-8 שנים, ומכירות את האופי הייחודי שלנו, בכל זאת אין ספק שזהו אתגר חברתי גדול לבנות קהילה אחודה, הממשיכה את הד.נ.א. שלנו גם לעתיד. מוסדות סעד נדרשים לשאלה כבדת משקל זו.

המשך תהליך קליטה - כבר הזכרנו, שמהלך קליטה מבורך זה יוצר גלים גם בחוץ, ובני קיבוץ המתגוררים במקומות שונים, מתעניינים באפשרות לחזור לסעד (ככלל, נראה לנו שיש מקום לקלוט דרך קבע בכל שנה כארבע משפחות נוספות). בקיץ הקרוב מבקשות להגיע לסעד עוד שלוש משפחות, שתיים מתוכם משפחות בני-קיבוץ. עלינו להיערך לכך בעיקר במשאבי הדיור הזמני המצומצמים שלנו, היוצרים אילוצים מאד לא נוחים, בתקווה שבעתיד קצת ירווח.

הבטחות סיוע - צוק איתן הביא איתו לא רק שקט יחסי בתקופה האחרונה, אלא גם הבטחות ממשלתיות על הטבות שונות ליישובי עוטף עזה, שספגו לא מעט בזמן המבצע. הבעיה עם ההבטחות הללו אשר חלקן קשורות לבנייה ולצמיחה דמוגרפית, שהן מעופפות כציפורים מעל צמרות העצים, ואיכשהו עד להפיכתן לתועלת ממשית בשטח, לא פעם מתבררות כעורבא פרח... ובאמת אין לנו אפילו "ציפור אחת ביד". ראש המועצה שלנו, תמיר עידאן, וחברים נוספים, עושים לילות כימים על מנת להפיק את המירב מהבטחות הסיוע הממשלתי, בתקווה שעם פיצור הממשלה לא תתפזרנה גם ההבטחות.

שקד - כידוע קיבוץ סעד כבר סיים במרוכז את פיתוח המגרשים בשלב ג' והכנתם הראשונית לבנייה. בעבר סוכם עם משרד השיכון על סבסוד של 95,000 ₪ למגרש. סבסוד זה כמובן יקל על הבונים את התשלום. בעקבות צוק איתן החליט משרד השיכון לסבסד מגרשים בעוטף עזה כמעט בסכום כפול, מה שיקל מאד על הבונים. לצערנו שלב ג' בשקד לא נכלל בהטבה עתידית זו.

חברת הניהול "קורום" - אשר תנהל את תהליך הבנייה המרוכזת מתחילתו ועד סופו, קיימה לפני כשלושה שבועות כנס בונים פוטנציאלים, בו הוסברו הדגמים השונים לבנייה, ומבנה העלויות. כנס זה הוא סיומו של מסע ארוך בו לובנו תהליכי הבנייה, ההסכמים המשפטיים השונים, והמחוייבות ההדדית בין החברה לקיבוץ ולדיירים (חלק מתהליכים אלו על ידי נציגים שונים של קבוצת הבונים). כנס זה הוא גם פתיחה העתידית של הבנייה בפועל. כרגע ממתנינים ליצירת קבוצת בונים המתחייבים להיכנס לתהליך, בהתאם לאבני הדרך שהוצגו. ואכן ישנן מספר משפחות (6-10) המתעניינות ברצינות בבנייה בשקד. מספר חברים מקבוצת הבונים נפגשו פעם נוספת

עם חברת קורום על מנת לברר את אשר צריך בירור עדיין, ואנו מצפים שבמהלך השבוע-שבועיים הקרובים נדע מי אכן נכנס בשעה טובה לתהליך הבנייה בשקד.

אחד הדגמים אשר הוכן על ידי חברת קורום חורג בגודלו (180 מ"ר) ממה שהיה מקובל עד היום בסעד (150-160 מ"ר). מכיוון שישנם מספר חברים המעוניינים בדגם זה, התקיים דיון במזכירות, ובו אושר הדגם הני"ל, בשכונת שקד, בין השאר גם בגין העובדה שמדובר על מגרשים גדולים, המאפשרים בנייה בסדר גודל זה, להבדיל משטח הקיבוץ הוותיק והצפוף.

מנגו- במתחם מנגו נעשתה הכשרה ראשונית של תשתיות (למעט שני המדמ"ים הניצבים אילמים על עומדס ומחכים לפינוי). בשטח זה יבנו שני בתים דו-משפחתיים, ואנו מקווים שרשימת המעוניינים תיסגר בקרוב וניתן יהיה להתחיל בגיבוש דגם לבנייה.

רכישת בתים מהקיבוץ- כידוע החברים שאינם בונים בית חדש אמורים לרכוש דירות מהקיבוץ. מהלך זה אצל הנקלטים, הוא תחילתו של מהלך כולל של שיוך דירות שבו יהיו שותפים כל חברי הקיבוץ. התשלום הראשוני של מאה אלף ₪ לקיבוץ כבר שולם על ידי רוב משפחות החברים החדשים (כולל המשפחות הבונות), ובקרוב נגדיר את המשך משטר התשלומים.

שיוך דירות - בזמן שחלף מאז עבד צוות שיוך דירות באופן פעיל (קצת לפני צוק איתן) ועד עתה, התרחשו ברשות מקרקעי ישראל (רמ"י- שזה שמו החדש של מנהל מקרקעי ישראל) מספר שינויים בתחום השיוך. בין השאר אושרה עקרונית "חלופת האגודה" שמשמעה הוא לאפשר לאגודה-קיבוץ לרכוש את השטח מרמ"י, ואחר כך לעשות הסכם שיוך פנימי (חוזה חכירה משני) בין האגודה/קיבוץ המחזיקה את הקרקע כבעלים, לבין החברים. מהלך זה הוא האפשרות היחידה לבצע שיוך חוזי פנימי (מבלי מעורבות של תשלום כספי גבוה לרמ"י), וכמו כן מאפשר לאגודה לשלוט טוב יותר מי החברים שייכנסו בהמשך בנעלי היורשים/מוכרים לבתים הללו, ובכך מספקת הגנה חיונית ופתרון מצויין לבעיה המרכזית העולה כשמשייכים דירה לחבר.

לנו בעוטף עזה עלות רכישת השטח מרמ"י נחשבת זולה ביותר, וברגע שיתאפשר אנו נבחן התקדמות בציר זה. המזכירות תגבש המלצה לאסיפה לגבי מהלך זה והוא יובא לדיון באסיפה. ככלל, העבודה בנושא שיוך הדירות, התקנון וכדומה יובאו לדיון בציבור בחודשים הקרובים בעז"ה.

כולנו מקווים שמהלך הקליטה שהחל בשנים האחרונות, יבשיל ויצמיח פירות טובים בהם נשתבח כולנו. בטוחני שנדע להתמודד עם כל קושי שמעלה מהלך מורכב וחשוב זה, ובעיקר אני שב ומזכיר את התגייסות כולנו ליצור כאן קהילה חמה ותומכת היודעת לשמר את רוח "סעד- סבא", אותה רוח אשר הפכה בעבר, והופכת גם היום את המקום שלנו למיוחד כל כך.

בשם 13 נאות תאום קליטה ו3"ד - אפר לופי

המלצה חמה

המעוניינים לראות בראשית פריחת הכלניות בתוך השטחים המוריקים – מוזמנים לצאת לחורשת סעד וליהנות מהסובב..

בני' א'לזכר'ד

וצורף על פתח-תקוה

לאור התגובות וההתעניינות שקיבלתי על רשימתי לנושא פתח-תקוה. מצאתי לנכון להוסיף עוד פרטים לנושא, 'יריחו-פתח-תקוה.

אנשי הקבוצה שעמלה רבות לרכוש את אדמות בקעת הירדן, ליד יריחו, נקראים בספרות בני ירושלים, בוני השכונות. בשם 'השכונות' הכוונה היתה ליציאה מן החומות, יציאה למרחב, לשם פיתוח והרחבת היישוב, להקל על פרנסת התושבים, ועל הצפיפות בעיר העתיקה.

מטרת היוזמים בקניית אדמות יריחו היתה, לפתח את החקלאות. כך מתאר זאת חוקר היישוב, ג.קרסל: "בוני השכונות, הם יורי אבן הפינה לחקלאות"... (במבוא לספרו של א"מ לונץ, נתיבות ציון וירושלים).

קללת יהושע בן נון

כאמור, המו"מ לקניית אדמות יריחו, החל בעקבות הכרזת הממשלה בקושטא, על מכירת כארבעת אלפים דונם. המו"מ היה ארוך ומייגע, הסיבות לכך, היו שלושה מתחרים, האחד: 'אפנדי מוסה אל חוסיני' (מאבות משפ' חוסיני). השני: איש עשיר ארמני, שמקום מושבו היה במצרים, ונציגו במו"מ היה ראש העדה הארמנית בארץ 'הבטריק'. והשלישי: הבנקאי היהודי 'וולירו'. המאמץ העיקרי של בני היישוב, או כפי ש דוד ילון, קורא להם בספרו: "זכרונות לבן ירושלים" 'בני ציון היקרים' (ד.ילון, יואל משה סלמון, ובנימין בייניש סלנט, ועוד..) היה לשכנע את המתחרים (בעיקר ע"י מתן), לוותר על השתתפותם... ואכן בסופו של דבר פרשו המתחרים. ואולם במפגש שהיה לנו עם 'הבטריק' (מתאר ד. ילון בספרו): "לאחר שתיית הקהה ודרישת השלום כנהוג". הצגנו בקשתנו... ענה לנו הבטריק: אמנם זה רעיון אידיאלי יפה מאד. ובצחוק נעים הוסיף: אבל מה תעשו לקללת יהושע בן נון, אשר השביע וקלל: "ארור האיש... אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו, בבכורו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה?" אז, ענינו לו (כדרש חז"ל) כי יהושע קילל אך את הראשון אשר יבנה... וקללתו נתמלאה בחיאל בית האלי ככתוב (במלכים א' טז, לד.). וכבר הופרה הקללה...

בסופו של דבר נענה לנו הבטריק, ששכנע גם את שולחו... אבל כאמור, למרות כל זאת השולטון, 'עבד אל חמיד' החליט לרכוש את השטח לעצמו. טענתו היתה, שקבוצת הקונים הם נתינים זרים... ואנו, (כך השולטון), חסים על אדמת ארצנו... ילון, מוסיף בספרו פרט חשוב: "השקפתנו ומטרתנו בקנייתנו זו היתה רחבה מאד, קיוונו לרכוש לנו ע"י קנייתנו זאת, במשך הזמן, עוד רבבות אלפי הדונמים החרבים והשוממים, שעל גבולנו עד הירדן, שעל פי חוק יכולנו לזכות בהם חינוס, אם נהפכם מאדמת בור לאדמה מעובדה...

בספרו מוסיף דוד ילון עוד פרטים רבים... והמעוניינים יכולים לקרוא על כך בספרות הנ"ל. בפרק הבא, אמשיך בע"ה, בתיאור המורשת המשפחתית שלנו על 'הצוואה'.

בנימין סלנט

אימון כיתת כוננות בקיבוץ

ביום ראשון הקרוב, יערך ברחבי הקיבוץ אימון כיתת כוננות, בין השעות 00:20-16:45.

תתכן תנועה ערה של חברי הכיתה, וצעקות. מדובר בתרגיל בלבד.

אריאל מאיר סאסי - רב"צ

מנהרת הזמן-

השנה היא 1959 - תשי"ט. מכשיר הטרנזיסטור* הופך בהדרגה ממוצר אקסקלוסיבי למוצר עממי. כיצד ינהגו חברי הקיבוץ מול פרץ הטכנולוגיה המאיים על האידיאולוגיה? האם המצב עלול להידרדר עד כדי כך שבתוך זמן קצר יחזיק כל חבר טרנזיסטור משלו? לשם כך מקיימים דיון ו...אסיפה כמובן!

לקראת הדיון על הטרנזיסטורים

כידוע החליטה האספה לדון לגמרי מחדש על מכלול הבעיה. לדיון כיום עלו 3 הצעות:

1. לאסור הבאת מכשירים ולאסוף את כל אלה שכיום אצל חברים. (זו הצעת מזכירות).
2. לאסור הבאת מכשירים נוספים. לועדת האספקה תנתן הרשות לחלק את הטרנזיסטורים שכיום במשק לתקופות והזדמנויות מסוימות לפי ראות עיניה. הוצאות ההחזקה ע"ח החבר (כך היה נהוג עד כה אם בעל המכשיר לא התנגד).
3. להרשות הבאת מכשירים נוספים למשק, אך לועדה תשאר הזכות לחלקם לנזקקים להם לתקופות קצרות.

הצעה אחרונה זו נראית לנו כמוצלחת ביותר. הטרנזיסטור נהפך יותר ויותר למכשיר עממי ומחירו ילך וירד. איננו רואים כל רע שבעבודות מסוימות ובהזדמנויות שונות ישתמש החבר בהשג זה של הטכניקה. אנו גם סבורים שנתגבר על בעיית אי מסירת המכשירים לוועדה, כמו שזה קרה בעבר.

לאיזה מטרות תספק הועדה מכשירים?

1. לבתי חולים.**
2. ליוצאים למילואים (אם שוררים שם תנאים המתקבלים על הדעת***).
3. כשהמקלט בחדר מקולקל.

בכל שלושת המקרים הנ"ל ישא המשק באחריות, אך במקרה של אבדן המכשיר ישתתף החבר הנוגע בדבר בתשלום הנזק.****

ו. אספקה

* טרנזיסטור- מכשיר רדיו קטנטן הפועל על בטריות.

** למאושפזים בבתי החולים.

*** כך יישמר המכשיר יקר הערך ולא יינזק בתנאי שטח קשים.

****סעיף 'השתתפות עצמית', כנהוג בחברות הביטוח.

בפרק הבא – 'ההחלטה', לאחר הדיון באסיפה כמובן..

מכתב המחמט את האם..

Hevruta חברותא

GAP-YEAR PROGRAM FOR NORTH AMERICAN AND ISRAELI YOUTH
BEIT MIDRASH • COMMUNITY SERVICE • LEADERSHIP

קיבוץ סעד

תודה רבה על האירוח החם והנדיב, הייתה לנו חוויה מדהימה ומיוחדת להכיר את הקיבוץ מקרוב ולשמוע על אודותיו מבני הקיבוץ.

הסיור ברפת, האכילה בחדר האוכל וההרצאות נתנו לנו הזדמנות להיחשף להמון דעות, חוויות וסיפורים שלא הכרנו לפני הביקור בקיבוץ.

בהערכה רבה

חניכי מכינת 'חברותא'. ירושלים.

אמי תודה אמי ברכה

זכינו ליהנות בחג החנוכה ממופע מיוחד: "בית קפה מוזיקאלי" שאורגן על ידי ועדת תרבות ושוב נוכחנו בערב מאורגן למופת, ערב לאוזן וטעים לחיך. האומנים המוכשרים ניגנו יצירות מוכרות כך שהציבור היה שותף פעיל.

הקפה שהוגש בחן ומגוון העוגות על השולחנות שהוגשו ע"י הנוער הצעיר והנחמד, הוסיפו לאווירה ו... למשקל.

מי שהגיעה הרוויח בגדול!

נאחל לחמי לאתי ולכל השותפים, המשך פורה בעתיד.

שרה האס

"אזכור ולא אשכוח"

לכבוד עשרה בטבת נארח את גדי קסטל ונשמע ממנו על:

"הנספח הספרדי"

איש אמיץ וגיבור שסיפורו נותר עלום עד לפני זמן קצר. סיפור מרתק המלווה בסרט.

יום רביעי ט' בטבת 31.12 בשעה 20:45. במועדון לחבר

הציבור מוזמן

1. תרבות